

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳಿರುತ್ತವೆ.

1. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಆಡಳಿತದ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಏವಿಧ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಡಳಿತಗಾರನಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತನು ಆಡಳಿತಗಾರ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಪಾಲನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ ಖಿಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯೇ ಆಡಳಿತಗಾರನಾಗಲಿಕ್ಕಿರುವ ಏಕೆಕ ಮಾನದಂಡ ಅಲ್ಲ.
2. ಇಸ್ಲಾಮ್, ಸಂಪತ್ತಿನ ಏವಿಧ ಮೂಲಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೃಷಿ, ಕ್ಯಾಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ಖಿನಿಜ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲ್ಯೂ ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ ﴾ ٢٥ ﴿الْحَدِيد: ٢٥﴾

“ಮತ್ತು ನಾವು ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಅವಶೀಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿವೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಅನ್: 57: 25)
ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿أَفَرَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴾ ٦٣ ﴿إِنَّمَا تَرْعَوْنَهُ أَمْ نَعْنَنَ الْرَّرَّاعُونَ ﴾ ٦٤ ﴿الواقعة: ٦٣ - ٦٤﴾

“ನೀವು ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜದ ಕುರಿತು ನೀವೆಂದಾದರೂ ಏವೇಚೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಅವುಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವರು ನೀವೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವರು ನಾವೋ?” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಅನ್: 56: 63-64)

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخِرُجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبِسُونَهَا
وَتَرَى الْفُلُكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِتَبْغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ شَكُورُونَ ﴾ ١٤ ﴿النحل: ١٤﴾

“ನಿಮಗಾಗಿ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನೀವು ಅದರಿಂದ ತಾಜಾ ಮಾಂಸ ಪಡೆದು ತಿನ್ನಲಾಗುವಂತೆಯೂ ಅದರಿಂದ ನೀವು ಧರಿಸುವ ಅಲಂಕಾರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದವನು ಅವನೇ. ನಾವೆಯು ಸಮುದ್ರದ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಅರಸಲಿಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಅನ್: 16: 14)

3. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತು ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಸೊತ್ತುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸೊತ್ತಾಗಿರಬಾರದು ಬದಲಾಗಿ ಅವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತುಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮಾಜದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿರಲಾರನು. ಈ ವಸ್ತುಗಳು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ: ನೀರು, ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಮರುಭೂಮಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಖಲೀಫಾ ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಖಿತ್ತಾಬ್‌ರು(ರ) ಇರಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತಿಂದು ಸಾರಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಖಲೀಫಾ ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಅರ್ಬುಝ್‌ರು(ರ) ತಮಗಿಂತ ಮುಂಚಿನ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ದೊರೆತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮರಳಿಸಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ದೊರೆತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಇತ್ತಾದಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವು ಕೆಲವು ಮಂದಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂದೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಖಾಸಗಿ ಸೊತ್ತಿನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ ಕೂಡ. ಖಾಸಗಿ ಸೊತ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮಾನವೀಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಖಾಸಗಿ ಸೊತ್ತಿನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲಾಲ್ ಮೂಲಗಳ ಶರತ್ತನ್ನಿರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ರುಕಾತ್‌ನಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಿಂದು ಅದನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ಸಾರಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಸಂಪತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು (Management) ಸಮಾಜದ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಅವನು ಆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಖಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನೇರ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

4. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತು ಸಮಾಜದ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯ ಬಳಿ ಇರಲು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರುಕಾತನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದರ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ أَلْأَعْنَيَاءِ مِنْكُمْ﴾ ﴿الحشر: ٧﴾

“(ಅದು) ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತರ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರ ಚಲಿಸುತ್ತ ಇರಬಾರದು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 59: 7)

5. ಜನರ ನಡುವೆ ಅಂತರವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನುವದನೀಯವೆಂದಿದೆ. ಪರಿಶ್ರಮ, ದುಡಿಮೆ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಈ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಮಾನದಂಡವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَاللهُ فَضَلَّ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ ﴿النحل: ٧١﴾

“ಇನ್ನೂ ನೋಡಿರಿ, ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಜೀವನಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 16: 71)

6. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಪಾಲನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَفِيْ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّابِلِ وَالْمَحْرُومٌ﴾ ﴿الذاريات: ١٩﴾

“ಅವರ ಸೊತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡುವವರಿಗೂ ವಂಚಿತರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿತ್ತು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ: 51: 19)

7. ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಬಡವರ ಮೇಲಾಗುವ ಅಕ್ರಮ-ದೊರ್ಚನ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮ್‌
ಆಡಳಿತದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಾರಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಖಲೀಫಾ
ಅಭಿಭಾಬಕರ್ತಾರು(ರ) ರುಹಾತ್ ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದರು.
ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನ ನಿರಾಕರಣೆ, ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅವರ
ಹಕ್ಕುಗಳ ದಮನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

* * * * *

www.Uzainfalahi.com